

## Szöveg javaslat a lakosság és látogatók tájékoztatására

Az algák (=moszatok vagy paránynövények) sok tekintetben a növényvilág legváltozatosabb élőlényei. Lehetnek egy-, több-, sőt soksejtűek is. A legegyszerűbb felépítésűek tulajdonképpen baktériumok (régeli nevükön: kékalgák vagy kékmoszatok). A legbonyolultabb testfelépítéssel rendelkező csillármoszatok ránézésre a magasabb-rendű hínárnövényekre hasonlítanak. Színanyag, sejt felépítés, szaporodási mód, az ostorok milyensége (vagy éppen hiánya), a sejtek biokémiai összetétele, anyagai alapján ma 11 csoportba (divízióba) soroljuk őket. Szinte mindenütt megtalálhatók, de a legnagyobb formagazdagságot mégis a felszíni vizekben (álló- és áramló vizekben) mutatják. Túlnyomó többségük fotoszintézissel táplálkozik, ezért fontos szerepük van vizeink elsődleges szervesanyag termelésében és a víz oxigénellátásában.

A Fertő-tó nyíltvízi élettájának lebegő algaflórája – szaknyelven: fitoplanktonja – változatos faji összetételű. Eddig a tó Magyarországi részéről mintegy 300 taxont (=faj +változat+forma) közöltek. Tömegesen egy faj sem szaporodott el a 2 µm-nél nagyobb szervezetek közül. Más a helyzet a 2 µm-nél kisebb fotoszintetizáló szervezetekkel (cianobaktériumokkal) az úgynevezett pikoplanktonnal. Ezen rendkívül kicsiny élőlények burjánzóan gazdag megjelenése, túlszaporodása szabad szemmel is jól érzékelhető sárgásbarna vagy sárgászöld vegetációs vízszíneződést okozhat. 2007-ben ezt tapasztalni lehetett a Fertőrákosi-öbölben.

A Fertő-tó szikes vizének átlagosnál magasabb (1000-2000 mg/l) ásványi anyag tartalmát egyes sótűrő kovaalga fajok több évtizeden át regisztrált, rendszeres megjelenése is jól jelzi. A Fertő-tó legjellegzetesebb sósvízi (=halobionta) kovaalgái a következők: *Bacillaria paradoxa*, *Chaetoceros muelleri*, *Campylodiscus clypeus*, *Entomoneis alata*, *Surirella peisonis*.

A legutóbbi kutatások eredményeként felfedezett pikoalgák időnkénti tömeges előfordulása is most már a tó fontos biológiai jellemzője.